

abana

**ÖĞRENCİ GÖZÜYLE
KÖY ENSTİTÜLERİ**
Seyfi Koryürek - Hayati TAHSİN Yılmaz
264 sayfa, 25.000 TL.
ÖZKAN KİTAPBEHİ
KASTAMONU

ARALIK 1992

SAYI 197

BELEDİYEMİZİN 1993 BÜTÇESİ 6.337.799.000 TL OLARAK BAĞLANDI

Abana Belediyesinin 1993 yılı bütçesi 6.337.799.000 TL olarak bağlandı.

1993 bütçe yılında yapılacak işler (yatırımlar) de şöyle sıralandı:

- 1- Sanayi Çarşısı.
- 2- "Turistik Tesisler Kompleksi"nde bulunan 10 tekli ve 10 çiftli "bangalov" türü evlerin kurulması ve çevre düzenlemesinin ta-

mamlanması.

3- Deniz kıyısının Çayağzı'ndan limana dek olan bölümünün (yol, yeşil alan ve park olarak) düzenlenmesi.

4- Belediye Alanının yeniden düzenlenmesi (taslakları hazır olan ve tüm alanı kapsayacak olan düzenlemeyle ışıklandırılacak bir havuz ve yeşil alanlar yapılacak).

5- Bu yıl kışın sert geçeceği sanılmaktadır. Belediyece alınacak önlemlerden olarak, mahalle ve köy yollarının bakımı ve kumlanması yapılacaktır.

6- Yeni Cami'nin alt yanına tuvalet, şadırvan ve dükkânlar yapılacaktır.

7- Yücel Türkben Caddesi, İnönü Lisesine dek açılarak, daha kullanılır duruma getirilecektir.

HAMSI BOL

KİLOSU 3 BİN LİRAYA DEK DÜŞTÜ
KARADENİZ'DE EN ÇOK HAMSI SİNOP'LA İNEBOLU ARASINDA

Kayılarımız, 1987'den beri görülmemiş hamsi akınına uğradı.

Karadeniz'de en çok hamsi Sinop'la İnebolu arasında var. Kilosu 3 bin liraya dek düşen hamsinin bolluğu halkın yüzünü güldürdü.

Limanlarımız, Doğu Karadenizli balıkçılarıyla şenlendi. Çevremizde tüketilemeyen hamsi, kamyonlarla başka yerlere yollanıyor.

(9 Kasım tarihli Yeri İnebolu'dan ezeltim)

ELEKTRİK KESİNTİLERİ

Yıllardan beri kış aylarında çözüm bulunamayan elektrik kesintileri yine başladı.

Özellikle yağışlı

ve rüzgârlı havalarda da sık sık elektrik kesiliyor. İlgililerin bu duruma bir çözüm bulmaları isteniyor.

SIK SIK KAZALARA NEDEN OLAN KASTAMONU-İNEBOLU YOLUNUN DEVREKÂNI KAÜŞAĞI YENİDEN DÜZENLENDİ

Sık sık kazalara neden olan Kastamonu-İnebolu yolunun Devrekâni kavşağı yeniden düzenlendi ve ışıklandırıldı.

Kavşağın Devrekâni yönündeki göstergede (tabula) Devrekâni (5 km) ve Çatalzeytin (74 km) gösteriliyor; Abana ve Bozkurt yok.

Devrekâni çıkışındaki göstergede de Bozkurt (63 km) ve Çatalzeytin (67 km) gösteriliyor; Abana yok.

"Abana" adı yalnızca Stranlık'taki Bozkurt-Çatalzeytin ayrımına konulmuş.

Köy durumuna getirildiğimiz yıllarda bile Abana adı varken, bugün göstergelerden silinmemiz yakınmalara neden oluyor.

Dr.KUBILAY YAY'IN YENİ YERİ

Abana'da oturan serbest doktorumuz Kubilay Yay, Bozkurt'taki yerini (muayenehane) Belediye Pasajına taşıdı. İlgili okurlarımıza duyuruyoruz.

FEYZİ KÖSE ASKERDEN DÖNDÜ

Gazetemizin bir önceki sayısında yönetmeni Feyzi Köse, askerliğini bitirerek Abana'ya döndü ve Elektromekanik'teki işine başladı.

KANYON BÖLGESİ ULUSAL PARK OLUYOR

Orman Bölge Müdürlüğü, İTÜ'lu dağcıları Türkiye düzeyinde ulusal ve ulusalın sayılı mağaraları arasında geçen Hıgarin'i'nin de içinde bulunduğu alanın ulusal park (milli park) yapılmasını genel müdürlükten istedi.

Pınarbaşı Kaymakamı da, söz konusu bölgede bugüne dek hiç girilmemiş ve kesim yapılmamış orman alanlarının bulunduğu, İlgan'ın de Nemrut Dağı gibi, Sumela Manastırı gibi bir konuma getirilebileceğini söyledi.

(1992 Eylül'ünden itibaren)

BELEDİYE BAŞKANININ YEMEĞİ

Belediye Başkanı Şevket Yazgan, 24 Kasım Öğretmenler gününde, Abana merkez, mahalle ve köy öğretmenlerine Sosyal Tesisler Kompleksinde akşam yemeği verdi.

Bu yemeğe emekli öğretmenler de çağrılıydı.

Başkan Şevket Yazgan, bundan böyle her yılın 24 Kasımında bu yemekli toplantının yapılacağını söyledi.

İNÖNÜ LİSESİNDE ÖĞRETMEN AÇIĞIYOK

İnönü Lisesine fizik, kimya, İngilizce ve matematik öğretmenleri atandı.

Bu atamalardan sonra lisede boş geçen ders kaldımadı.

OKULLARIMIZDAKİ ÖĞRENCİ SAYILARI

Abana merkez, mahalle ve köy okullarındaki öğrenci sayılarını ve öğrenci yokluğu nedeniyle kapanan okulların gelecekteki sayılarını verdiğimiz.

BELEDİYE "BELGESEL" HAZIRLIYOR

Belediye, Abana'yı tanıtmayı amaçlayan bir film belgeseli yapacak.

başlanacağını söyledi.

BELEDİYEYE ARABA ARMAGAN ETTİ

Belediye Başkanı Şevket Yazgan, "Abana Belgeseli" için film çekilme çalışmalarına yakında

Kemal Şenol, Belediye'ye bir binek arabası (Temra SXA) armağan etti.

SPOR ABANA GENÇLERBİRLİĞİ İLK YARIYI BİRİNCİ OLARAK BİTİRDİ TAKİMİZİN YENİLGİSİ YOK

Kastamonu Amatör Ligi'nin "A Grubu"nda oynayan takımımız Abana Gençlerbirliği, ilk yarıyı birinci olarak tamamladı.

Tamamımız son üç karşılaşmada şu sonuçları aldı:

Abana-Çatalzeytin 3-1
Abana-Yolspor 1-0
Taşköprü-Abana 1-1

KASTAMONU AMATÖR LİGLERİNİN BİRİNCİ DEVRESİ SONUNDA SAYISAL DURUM

A GRUBU							
ABANA G.B	8	7	1	-	17	5	15
YOLSPOR	8	7	-	1	36	7	14
TAŞKÖPRÜ K.	8	5	2	1	23	10	12
POLİSGÜÇÜ	8	4	1	3	16	12	9
KARTALSPOR	8	3	1	4	11	16	7
AZDAVAY	7	2	2	3	3	9	6
ÇATALZEYTİN	7	1	1	5	10	21	3
TOSYASPOR	8	1	-	7	8	20	2
SAĞLIKSPOR	8	-	-	8	-	24	0

B GRUBU							
ŞEKERSPOR	8	7	-	1	36	9	14
EĞİTİMSPOR	7	6	-	1	24	10	12
KHS	8	4	3	1	19	12	11
DSİ	8	2	4	2	11	11	8
İNEBOLUSPOR	8	2	2	4	12	10	6
TAŞKÖPRÜ	7	2	2	3	12	10	6
YAPISPOR	8	2	1	5	13	24	5
TOSYA G.	8	2	1	6	11	36	5
TARIMSPOR	8	1	1	6	14	27	3

TDK'nun Kuruluşunun 60. Yılında UNUTULMUŞ BİR DİLCİMİZ: BİTİKÇİ ALİ RIZA

Cumhuriyet öncesi dilde arılaşma çalışmalarına emek verenlerden biri de Ali Rıza Beydir. O dönemde, bu alanda çaba gösterenlerin çok az olduğu gözönüne alındığında, Ali Rıza'nın uğraşının değeri oldukça artmaktadır.

ALİ RIZA KİMDİR?

Yaşamı üzerine bilgilenmez olduğunca yetersizdir. Yanyalı olduğu yapılarından anlaşılan Ali Rıza Bey, yurdun çeşitli yerlerinde yargıçlık yapmış, son olarak çalıştığı Üsküp'ten 2 Ağustos 1325'te (1909) Kastamonu Ceza Reisliğine atanmıştır. Kastamonu'da iki yıl kalan Ali Rıza Bey, 19 Şubat 1327'de Cezaiiri Babı Sefit İstinaf Reisliğine atanmıştır. Ali Rıza Beyin daha somakı yaşamını bilemiyoruz. Elimizdeki kaynaklardan, 1916'da yaşamın altmışın üzerinde olduğu anlaşılıyor.

DİL UĞRAŞILARI

Ali Rıza Bey, 1899'da "Okuma-Yazma" adında arı dil çalışmalarını içeren bir kitap yazmış ve bu kitabını ancak 1909'da Kastamonu'da bastırabilmiştir(1). "Yeni Yazı Elifbasi" adındaki ikinci kitabını da Kastamonu'da 1910'da bastırmıştır(2). Bu iki kitabının alıntıları tanıtımının yapıldığı üçüncü bir kitaba dayanarak Ali Rıza Beyin çalışmalarına bakılabilecektir(3).

"Okuma-Yazma" adındaki Ali Rıza'nın ilk kitabının başından kimi alıntılar yaparak dildeki arılaşma bakılır:

"... Son (tam) Türkçe yazılması bir bitiktir (kitap). (...) Bilgin her uğuru saklanmıştır. Altındaki basadı bulunmayan çizekler düzmedir. Değeri yüz paradır. Kastamonu Basmalığı'nda basılmıştır. Yıl 1325."

Kitaptaki anlatım, sözcüklerin yazılışı yazının kurtuluşu ve koyduğu kurallara göre dizilmiştir. Kitabın yazılış amacı şu noktalarda uygulanabilir:

- 1- Halk dilinden yazı diline sözcükler kazandırmak.
- 2- Türk dili biriktirilmişinden yararlanmak.
- 3- Türkçe köklerden Türkçe kelimelerle sözcükler, terimler türetmek.
- 4- Zorunluluk karşısında atınacak yabancı sözcükleri Türkçe kurallara "güyindirmek".
- 5- Yazmada Türk tesbiline dayanmak.

Ali Rıza Bey, ileri sürdüğü bu temelleri anlatırken, yapıtında uygulamıştır. Epeyce araştırma yapıldığı yapıtından anlaşılır Ali Rıza Bey gazetecilerin, türkçülerin, ozanların sözlerinden,

destanlarından, güncel bitiklerinden (tarih kitabı) sözcükler taranmıştır. Bu arada, bulduğu yerlerde de derlemeler ve "yapışık bitikçiler" yapmıştır. Bu çalışmaların ne kazandıracığı konusunda, 1899'da bakınız ne diyor:

"... Her ulus ancak kullandığı ana diliyle gereği gibi dileğini, içindekini karşındakine anlatabilir... Avrupa'daki ulusların tepu, her yeni çıkan bilimleri, dabbilikleri birden kendi dillerine alırlar, çevirirler. Andan ötürü yükselemede, gelişmede, zenginleşmede, kepte (söz), güçlükte hepsi birden bir çarpıda, bir tutumda omuz üpüşüyor.

Ali Rıza Beyin Türkçe konuşmasında düşündükleri de öljör:

"... Türkçeyi de 'fil, isim, harf, kelime, kelâm, cümle, hat, sarf, nahiv' deyu bize Arap sözleri ile, Arap yolları ile anlatmaya kalkıştılar."

Ali Rıza Bey daha sonra, Osmanlıcaya karmakarıyık olmuş bir çingene çorbasına benzetiyor ve bunun için Türklerin dar, bilgisiz, kör kaldıklarını söylüyor. Başka dillerden sözcük almaya karşı olmaksızın, alınan sözcüklere Türk dilinin "takma"larının takılmasını, Türkçeleştirilmesini istiyor.

Türkçeleştirme uğraşısında "uydurma" yaptığını da söyleyen Ali Rıza Bey, "nazaret"lere "pözeke" adını veriyor ve bu adı Kastamonu ili A raç ilçesi, Boyalı Bucagının "Gözlek" Köyünden aldığı belirtiyor. "Nazaret"lere "bakamlık" adının takılması olmasın bakılırsa, Ali Rıza Bey'in takıldığı "pözeke" ile yakın bir ilişkisi vardır. Birisi "bakmak"tan, öteki de "gözlemek"ten gelir. Ali Rıza'nın "nazaret"lere verdiği adlara bakalım:

"Ulaklık Gözleği" (posta), "Yasaklık Gözleği" (adiye), "Değirlik Gözleği" ((evka), "Tagar Gözleği" (malıye), "Bilgiler Gözleği" (teğitim).

Dilimizin arılaşması için uğraş konusundaki düşüncükleri de şöyle:

"... Bunun ilk takanağı da dilimizi hor görmemeliyiz. Elimizden geldiği kadar bu yolda açık som Türkçe olarak söylemeye, söyletmeye, konuşmaya, yazmaya, anlatmaya, duyururumaya çalışmalıyız, alışmaya çabalamalıyız."

Ali Rıza Bey, çocukları da bu yola alıştırmaya "becir" (öncelik) olduğunu söylüyor ve ekliyor: "... Az bir emekle söyle-

diklerimizi birbirimize anlatacağız. Az bir çağ içinde okur yazarımızı yüze yüz çıkaracağız."

Ali Rıza Bey, anı Türkçeye doğru gözü "kendimizi geliştirme" olarak ortaya atımlara ve arılaşmaya karşı olanlara seslenirken günümüzde de yanıt vermeye oluyor.

"... Beyciğim! Biz Türkçede ne vakit ileri gittik ki, şimdi de geri dönmüş olalım. Biz Türk dilinden söyleyiyor, anlaşıyoruz. Kırkambar dilinden söylemiyoruz, ona ağır bir sözümüz yoktur. Biz kökünden Türkçeyi hiçbir vakit düz olarak söyleyemedik, yollarını yazamadık ki, ileri geri gitmiş olalım..."

Ali Rıza Bey, bir dil kurumunun kurulmasını da şöyle istiyor:

"... Türk elleri arasında anılmış, anılmalı olmuş, uğraşkan, becerken, başaran her elde ön almış büyük dil bilginlerinden seçilmiş, derlenmiş birkaç kişiden bitişik bir bilgi derneği kurulsun, onların söyleyip uzlaştıkları üzere 'şu söz şu anlaşıp, şunu da bu anlaşıp kullanacağız' deyu verecekleri sav üzerine her türlü Türk yollarımız benlenmiş (belirlenmiş), değişik olanları kesilmiş tertemiz olarak ortaya atılmış olsun."

Arı dili yerleşirebilmek için Ali Rıza Bey anlamlı bir yöntem de seçmiştir:

"... Hem şurasını herkese yalvarırım ki, şayet birisi bana ağır bir söz söyleyecek, bir kimse bu yazılarına bir öleme getirecek, bir karşuluk verecek olur ise, benim gibi düz Türkçe olarak yazar, dileğini anladır ise bildiğini, elimden geldiğini ana söyleyebilirim. Yoksa, eski karışık dil üzere her ne ki yazsa, benden karşuluk beklemesin."

Dileki yenileşmeye "din" ile karşı çıkardına da Ali Rıza Bey şöyle sesleniyor:

"... A canım, bir gez düğünün ki, kırkıktan şekilden yapıma olan, tepinmesi, tapusu bulunmayan her dilin kutularında hiç can, tin, bulunur mu ki, değişiklerinden dolayı dinisiz olsunlar."

"... Bir millet dinini, yurdunu değiştirebilir ama anasını, atasını gibi anadilini de değiştiremez. Ondan geçemez. Her nereye gelse onu yanında taşır, birliğinde götürür."

"... İş böyle iken, dil ile din başka başka nesnelere

iken, aralarında pek büyük bir ayırt var iken, bu çaresiz, zavallı Türk dili bin şu kadar yıldan beri bu din kavgasından kendini kurtaramıyor. Her vakit, bir alay anlamazların baskısı altında eziliyor."

"... Son ucu (son olarak), hiçbir ulus kendi dilinden geçemez, bu da hiç kimse-den, hiçbir yüzdün suç, kinam sayılmaz; çünkü her budun kendisini ancak dili gövdesi, dili kanadı, dili tutuşu altında saklayabilir."

Bitikçi, buğün üç bölüme ayrılmıştır. Birinci bölüm "Yazma", ikinci bölüm "Çekme" üçüncü bölüm de "Düze"dir. Birinci bölümde Türk dilinin nasıl yazılması gerektiğini; ikinci bölümde, sözü oluşturan söz kutucuklarının (harf) nasıl dizileceğini ve nasıl yerleştirileceğini anlatıyor.

Kitapta geçen öztürkçe sözcüklerden örnekler verelim:

Becir = laram
Bunluk = ibtiyap
Bezir = hâl
Türe = âlet
Savi = hüküm
Ezginci = zalim
Güneiz = tarih
Yanca = nahya
Uygan = tabi
Basak = tabaka
Tin = ruh
Giran = dağ
Yayım = mera
Yetilmiş = gup olmuş
Öç = intikam
Ondurmak = imar etmek
Erdün = farilet
Es = his
Esen = salim
Esenlik = selamet
Göçgün = muhacir
Gönen = nimet
Herkil = küçük ambur
Dalbaz = her yere dalıcı
Uk = akıl
Sengil = deha
Sengik = dahi
Ödeği = ihmühaber
Öreön = mühendis
Güçüzemek = ukılmak
Günelük = cep
Suçatmak = iftira
Susak = kova
Uygur = medeni

"Okuma-Yazma" adındaki bu kitap 64 sayfadır. Hiçbir sayfada bir tek "vav" yoktur, virgül konmuştur. Bu kitap 14 x 21 cm boyutundadır, litograf basmadır.

"Yeni Yazı Elifbasi" adındaki ikinci kitabını da Ali Rıza Bey 5 Mayıs 1326'da (1910) "Kastamonu Basmalığı"nda bastırmıştır. "Bitik" 30 sayfadır. Litograf tezgahında basılan bu bitik de 14 x 21 boyundadır. Bu bitikte 23 "öğrenme", 6 "anlatıp" vardır.

Mehmet SAYDUR (Eğitimci-Yazar)

Bu kitapta en yediden yirmi birinci öğrenmeye kadar "AtalarSözleri"ne yer verilmiştir. Bunlardan öneki:

- Akılsız çoban hırslara kalaguz olur.

- Dölün güdenin türesi tükenmez.

- Baykuşu hendirmekten öldürmesi yektir.

- Her nesnenin kancığı, sözün de erkeği kunnar.

- Kılıç kınından çıkmadıkça iş görmez.

- Sakalı sakalını tarayınca kadar, köse yol alır.

- Tembele iş buyur, sana öğüt versin.

- Kızgın iken ne iyilik et, ne de kötülük et.

Yirmi ikinci ve yirmi üçüncü öğrenmelerde gelenlere, düğünlere çağrı mektupları, borç senedini örnekleri vardır. Bunlardan ikisini alalım:

"... Oğlum, ... Efendinin kesik topluluğu olacağından, önmüzdeki deri 'nazır' günü, çakırım (saat) on sıralarında... söküdeki 25 sayılı evimizi ağırlandırmakla

bizi sevindiririz dilimiz efendim" (Çocuğun Kesik Topluluğuna Okunaklı).

"Bu akşam yoksulluğu evimizde birkaç dostlarımızla birlikte yememiz bilediğimizden, sizin de bu toplulukta bulunmanız bizim ağırlandırmamız arttıracağından, hiçbir engele bakmıyarak akşamlayın on bir çakırım sıralarında değerli evimizi aydınlatmakla okşamamız, bu yüzden de biraz emek çekmeniz yalvarmakla akıştırdım efendim..." (Konukluk Okunaklı).

Ali Rıza Beyden 22 yıl sonra, bu amaçlı Dil Kurumunun kurulduğuna ve şimdi de bu görevi bir derneğin üstlenmek zorunda kaldığını düşünürsek, Bitikçi'nin değerini daha iyi anlarız.

Sayın Bitikçi Ali Rıza Beyin anısı önünde saygıyla eğilmeyi de unutmayalım. Türk Dil Kurumunun 60. kuruluş yıldönümünde selam sana Bitikçi, büyük dile!

1) Bitikçi Ali Rıza, Okuma-Yazma, Kastamonu, 1325 (1909).

2) Bitikçi Ali Rıza, Yeni Yazı Elifbasi, Kastamonu, 1326 (1910).

3) Tahsin Uygur, Geçmişte Bir Türkçe: Bitikçi Ali Rıza, Bursa İtakeri Neşriyatı, 1936.

Not: Bitikçi'nin her iki kitabı da Kastamonu İi Halk Kültürhanesinde vardır. Okuma-Yazma SS28 ve Yeni Yazı Elifbasi 3393.

KIRIKOĞULLARI'NDAN ZİYA KIRIKOĞLU İLE

Konuşan Salim YILMAZ

- Ziya Abi, siz bize coğneçini tanıtır mısınız?

- Şimdi olayı, bak, o zaman biz tatan yoktu. Gözbezi yoktu. Çatıştılar, on para vermediler. Ahmet Çavuş olsun, amcamın uşakları olsun, hiç birinden zerre kadar yardım görmedik.

- Bu saydıklarınız kimler oluyordu Ziya Abi?

- Amcamın oğlu Kırıkoğlu Mehmet, Kırıkoğlu Ahmet yani Ahmet Çavuş.

- Kırıkoğulları kimler oluyordu? Nereden gelmişler buraya?

- Bizim esas dedemiz Haşî Kırık Dayıdır, doğma büyüme buralıdır.

- Muzaffer Abi de çarşı boyunda karpıyağımda, ona da sormuştum. Ata soylarının Kırım'dan geldiğini, önce Aya Köyüne (Bozkurt) göçtüklerini, oradan da buraya (Derelyüzü) indiklerini söylüyor.

- Ben de sordum, "burada değildi, burada büyüdü" dediler.

- Siz Kırıkoğullardan kimlerden oluyordunuz?

- Kırıkoğullardan en yaşlı ben kaldım, Necati vardı mesela öldü, amcamın oğlunun oğlu Kardeş Mehmet vardı, o da öldü. Mustafa vardı, o da öldü. Kimse kalmadı. Şimdi torunlar

çekenlik motorları. Bazen deniz kıyamet gibi azardı. Biz dayanırdık. Aman Yarabbi ne yıllardı o yıllar.

- İstanbul'da da motorculuğunuz var mı?

- Çok var hem de! Enistem İsmail Kaptanın motoru vardı, Savaş Kara Mehmet, Hıfzı Kaptan, Fikri Kaptan, Bunlar benim dayımın kızının çocukları. Marmara Adasına yerleştiler. Şimdi de oradalar.

- Kaptan olarak mı çalıştınız?

- Kaptan olarak mücadele ettiyim. 1971'de emekli oldum, anladım mı? Ama Avrupada, Rusya'da, İtalya'da, Fransa'da gezmediğim yer kalmadı, Taa Port Said'e kadar gitmişimdir.

- Ne gemiydi sizinki, ağaç mı, saç mı?

- Soç gemisi, 100 tonluk.

- Kaptanlığı nasıl öğrendiniz?

- Tecrübe be bu dayı! Önce hizmet ettik, ilerlettik. Bak, benim bir sarhoş birinci kaptanın vardı, anladın mı? Hiç unutmam. Büyük kimsesi de çarkçıydı. Sürmeneliydi. Bak şimdi, pomalin sahibi de Sürmeneli. Ama kaptanımız hep sarhoştu. Bir ara adamı gemiden atırlar ama sonradan yine alırlar.

- Yukarıya ne olundu?

- Türkiye'den mad yüklerdik. Başday vs yüklerdik. Rusya'dan da kereste.

- Ben sizinle Kırıkoğulları üzerine söyleyiş yapınak istedim, ama siz dedelerimizi bilmiyoruz, siziz, "Abana'da doğduk" diyorunuz.

- Şimdi bak, babam Şer-berlik'e gitti, dınamdı. On bir yaşımda gübete çıktım, çıraklığa girdim. Senin gibi bir adama beni teslim ettiler. Onun yanında üç yıl gemici çıraklığı yaptım. Yük taşıdık yuraya buraya. Ama bunun sonu boş çıktı, yardım görmedik.

- Babanızın bir varlığı yok muydu?

- Babam Kırıkoğlu Hasan Çavuş, buranın belediye reisidi. Şekerci'nin dükkânı babamındı. Ben sekiz yaşındayken babam askeride kaldı. Mahmut Amcam dükkânı sattı, geçti gitti. Hani nerde mal, para, pul? Anam var ama, o zaman kadın kimin bir şey sorabiliyor mu? Allah göstermesin!

- Demek ki, siz dışarda para kazanıp, Derelyüzü'ndeki evi yapırdınız.

- Evet, Kırk yaşında falan vurdum evi yapırdık.

- Kaç çocuğunuz var Ziya Abi?

- Benim bir oğlan, üç de kızım var.

- Oğlunuz Neşlet benim sınıf arkadaşım. Ne iş yapıyor?

- Neşlet şimdi Liman İşletmenliğinde. Eskiden Deniz Yolcularıydı. Deniz Yolcularıydık. Avrupalılara, Amerikalılara gidiyorduk. Dünyayı yerdi ama kafe (?) tutmadı. Ben buna "gel buraya seni kaptan yapayım" dedim, "ben kaptan kadar para alıyorum" dedi.

Bir süredir am verdiğimiz
Salim YILMAZ'ın konuşmalarına yeniden
başladık, sürdüreceğiz.
abana Gazetesi

abana'ya Mektup Var

NURETTİN DİKMEN'İN MEKTUBU

Hepimiz Sanayi Sitesi Yapı Kooperatifi Yönetim Kurulunun Başkanı Nurettin Dikmen'den bir mektup aldık. Mektubu, dili nedeniyle olduğu gibi gazetemizde yayımlama olanağı yoktu. Bu yüzden elden geldiğince yabancı slözükleri çıkardık ve biraz da özetledik.

Kooperatifimiz 1988'in Kasım ayında kurulmuş, önce arsa sağlanmasına çalışıldı. O dönemin belediye yetkilileri ile işbirliği kurulmuş, çeşitli yerlerde arsa vardı. Sonuç olarak, liman içinde bulunan birikele harmanların olduğu yer Belediyece uygun bulunmuştu. Biz bu yer uygun bulmuyorduk ama, en azından işlenilerin bağayabilmesi için evrenek zarurata kaldık. Kent planında da bulunan "Rakıt Sanayi Sitesi" olarak gösterildi. Kooperatif üye almaya başladık. Çoğu arkadaşımız bu yerin (arsa) uygun olmadığını, belediye onaylasa bile, buraya devletin izin vermeyeceğini belirttiler. Ama yetkili organlarımız, özellikle "jez-onünde" olduğunu iddia ederek ısrarı bitirmedik.

1989'da gelen yeni belediye yönetimi, buranın sanayi çarşısı için

ULUS SES Milliyet
BASINDA ABANA
AKŞAM DUNYA
Kastamonu Cumhuriyet Doğrusöz

ÇATALZEYİN MEKTUBU'NDAN ELEŞTİRİ

25 Ağustos tarihli Çatalzeytin Mektubu Gazetesinde, Abana Deniz Şenliklerindeki atletizm yarışmalarına ilişkin bir eleştiri çıktı. Yine bu sayıda, 10.000 metre koşusunu kazanan Yakup Ünlü'nün yazısı var.

NEDEN ÇATALZEYİN ADI YOK?

"Abana Deniz Şenlikleri 1965 yılında başladı. Şenlik programı içinde ilk yıl kum koşusu yapıldı. Bu koşuyu atletimiz Kenan Çelik kazandı.

1986 yılında 10.000 metre kros olarak yapılan koşuyu yine Kenan Çelik birinci olarak tamamladı.

Aletimizin bu başını sponsorları çok sevindirdi. Kenan'dan sonra dört yıl üstüste koşuyu bir başka atletimiz Mustafa Erkoşan kazandı.

Geçen sene yapılan koşuyu ilk kez İnebolulu Yıldırım Özalp. Bu seneki 8. geleneksel 10.000 metre koşusuna atletimiz Yakup Ünlü kazandı.

Hep merak etmişimdir. Abana'dı dostlar, basına yansıtıkları sonuçlarda kazanan atletimizin katıyorsa neden "Çatalzeytin" yazmazlar? Önceki yıllarda hep isimde bir soru işaretleri vardı. Ya atletimizin katıyorsa "Kastamonu" yazılmalı, ya da hiç bir şey... 8 koşunun 7'sini kazanan atletler Çatalzeytinli... Sporda kazanan alkışlanır, huzur takımları olduğu belirtilir. Kışkıracılık ise sporda geçerli değildir diyerek, yorumu sizlere bırakıyorum."

YAKUP ÜNLÜ'NÜN YAZISINDAN BİR BÖLÜM:

"... 2 Ağustos 1992 tarihinde Abana'daki koşuya gidecektim. Üç hafta önceden Ferhat Özdemir Hocamıza koşuman tarihini sordüğümde, koşu hakkında bilgisi olmadığını söyledi. Bu konuyu araştırmamı gerektirmiyor mu? Çatalzeytin'de yapılan festival koşusuna gelmeleri için İnebolu, Devrekani, Ayvancık ve Kastamonu atletlerine bildirdim de, neden Abana'daki koşulan bilgi sahibi olmuyor? Konuyu ve isimleri araştırdım ve koşu tarihini Abana Belediyesinden öğrendim.

Bir de koşu günü başına gelenleri anlatayım: 2 Ağustos günü Abana'ya koşuya gitmek için, çalıtıldığını Mustafa Kemal Gür'le beraber Çatalzeytin Öz Güven Yazhanesinin önünde Abana aratışını bekliyorduk. Saat 12.00'ü almış (koşuya iki saat kalmış), ne gelen, ne de gelen araba vardı. 12.30'a doğru tek araba olduğunu, ve onun da 13.30'da Çatalzeytin'den yola çıkacağını öğrendik. Artık tek yol otopost yapmak olacaktı. Arkadaşlarıyla Güzeli Limanına kadar yürüdü. Saat 13 civarında limana vardık ve oradan taşıyıcı kamyonlarına binecektik. Limandan çıkan ilk kamyon bizi almada, Allah razı olsun, ikinci kamyon bizi aldı. Saat 13.30 civarında Abana'ya indik. Koşu saat 14.00'da yapılacağı için hemen kayıtlarımızı yapıp üzerimizi değiştirdik. İki seferki koşuya ne ilgi vardı, ne de çekimleli geçecek benziyordu. Çünkü ne Mustafa Erkoşan, ne İnebolulu Yıldırım Özalp, ne de Kastamonulu Cemil Aslan vardı. Gerçi koşuyu birinci bitiren benim Çatalzeytinli olanım. Tabii ki, ikinciği de, üçüncülüğü de Çatalzeytinliler almıştı. Fikar buluş yerinde ne bir alkış, ne de tezahürat girebilirdik. Sadece Abanalıların buruk bir şekilde tebrikleri olmuştuk (...).

Çatalzeytin

uygun olmadığını göstererek, imar planını değiştirdi ve kimimizin önceden öneride bulunduğu şimdiki yeni uygun buldu. Bu arsanın sağlanmasında arsanın belediye başkanımızın da büyük katkıları oldu. Yeni Futbol Alanının şükâretinde bu yer arsanın (ihale) yapıyla kooperatifimize kazandırılmıştır. Kurducu çalışmalarımızın çok uzun sürmesinin nedenleri bunladır.

[Sizle] yurtdışındakilerin oluşturduğu 40 üyemiz bulunmaktadır. Dikkatli olmayız Şehir.

Dükkanların yapımı için 15 Ekim ve 30 Ekimde eközüme (ihale) açtık. Devlet birim fiyatlarını az beşten katılmalarını bu eközüme katılmaları girmesinler. Kooperatifimiz yönetim kurulu, 2 Ocak 1991 günü oturumunda bu oluştığı da gözönünde bulundurmuştu. Buna göre kooperatifimiz, yapımı kendisi üstlenecekti. Devlet kredisi ile yapılacak olan sitenin yapımını şu başmanna dek kooperatifimiz kendi yapacak, öteki bölümler de kredi geldikçe yapılacaktır.

Sanayi sitemizin Abanamızda ve üye arkadaşlarımızla hayırlı olmasını diler, bizlere en büyük desteği veren ve verecek olan sayın belediye başkanımızla çalışmaya arkadaşlarına, kooperatif yönetim kurulu arkadaşlarımız adına teşekkür ederim.

Nurettin Dikmen(Kooperatif Başkanı)

merualar var. Yeşenler var. Geçen gün geldi İstanbul'dan bir tane. Beni görmeye gelmiş.

- Ziya Abi, siz burada motorculuğu yapıyor muydunuz?

- Ben licazet de yapım, lokanta da işlettim, motorculuk da yaptım.

- İsteyeniz şuradan başlayalım: Benim çocukluğumda siz İstanbul'dan gelişi, Şekerci'nin vitrininde bir lokanta açtınız. Ne kadar standlı bu işletiriz?

- Beş-altı yıl lokanta işlettik. O zamanlar geçtik. O zaman askere bile girmemişim. Sonra askere gittim. Birader 6.800 liraya mı ne sattı o dükkânı. Şimdi abana 50-100 milyon liraya!

- Sonra motorculuk yaptınız. Neyli motorunuzun adı?

- Zuhaf, Ali Mehmet'len almıştım.

- O zaman kaç motor vardı bu kıyıda?

- O zaman 11 motor vardı.

- Nerelere gidiyordunuz?

- Sinoz'a Samsun'a da gidenlik.

- Ne yükü taşıyordunuz?

- Biz oralara kamyonla (yığıleki) gidiyorduk. Samsun'da selive yoktu o zamanlar. Hep buralardan giderdi. Ben neler görmedim Samsunlara!

- Vapurun ilk uğradığı yıllarda siz burada mıydınız?

- Buradayım tabii.

- Biraz o yıllardan anlatarmısınız?

- El ırgalı vardı, onunla kıyya